

1 FAKULTET VETERINARSKE MEDICINE  
2 UNIVERZITETA U BEOGRADU

OBRAZAC – D 4

3  
4

5 IZVEŠTAJ O OCENI ZAVRŠENE DOKTORSKE DISERTACIJE  
6

7 I PODACI O KOMISIJI:

8

9 1. Datum i naziv organa koji je imenovao komisiju:

10 Nastavno-naučno veće Fakulteta veterinarske medicine, Univerziteta u Beogradu na 161.  
11 sednici održanoj 25.11.2015. godine

12 2. Sastav komisije sa naznakom imena i prezimena svakog člana, zvanja, naziva uže  
13 naučne oblasti za koju je izabran u zvanje, godinom izbora u zvanje i naziv fakulteta,  
14 ustanove u kojoj je član komisije zaposlen:

15 1. Dr Vanja Krstić, redovni profesor, Klinička patologija i terapija životinja, 2011, Fakultet  
16 veterinarske medicine, Univerziteta u Beogradu

17 2. Dr Alenka Seliškar, docent, Veterinarska anesteziologija, 2006, Veterinarska fakulteta  
18 Univerze v Ljubljani

19 3. Dr Danijela Kirovski, vanredni profesor, Fiziologija, 2011, Fakultet veterinarske medicine,  
20 Univerziteta u Beogradu

21 4. Dr Mirjana Milovanović, docent, Farmakologija i toksikologija, 2012, Fakultet veterinarske  
22 medicine, Univerziteta u Beogradu

23 5. Dr Sanja Stanković, naučni saradnik, Medicinska biohemija, 2014, Centar za medicinsku  
24 biohemiju, Klinički centar Srbije

25

26 II PODACI O KANDIDATU:

27

28 1. Ime, ime jednog roditelja, prezime: Maja (Radovan) Vasiljević

29

30 2. Datum rođenja, opština, Republika: 07.07.1983. Šabac, Srbija

31

32 3. Datum odbrane, mesto i naziv magistarske teze\*:

33

34 4. Naučna oblast iz koje je stečeno akademsko zvanje magistra nauka\*:

1

2 **III NASLOV DOKTORSKE DISERTACIJE:**

3 Uticaj medetomidina u kombinaciji sa propofolom i sevofluranom na serumsku koncentraciju  
4 srčanog troponina I kod pasa, prilikom gastroskopije

5

6 **IV PREGLED DOKTORSKE DISERTACIJE (navesti broja strana poglavlja, slika, šema,  
7 grafikona i sl.):**

8 Doktorska disertacija diplomiranog veterinara Maje Vasiljević pod nazivom: "Uticaj  
9 medetomidina u kombinaciji sa propofolom i sevofluranom na serumsku koncentraciju  
10 srčanog troponina I kod pasa, prilikom gastroskopije", napisana je na 95 strana A4 formata i  
11 sadrži 11 tabela i 7 grafikona. Disertacija sadrži sledeća poglavlja: Uvod (3 strane), Pregled  
12 literature (25 strana), Cilj i zadaci istraživanja (2 strane), Materijal i metode (7 strana),  
13 Rezultati(20 strana), Diskusija (10 strana), Zaključci (2 strane ) i Literatura (206 referenci, 20  
14 strana). Disertacija na samom početku sadrži Kratak sadržaj na srpskom i engleskom jeziku  
15 (6 strana), kao i Zahvalnicu (1 strana).

16

17 **V VREDNOVANJE POJEDINIХ DELOVA DOKTORSKE DISERTACIJE (dati kratak opis  
18 svakog poglavlja disertacije: uvoda, pregleda literature, cilja i zadatka istraživanja,  
19 materijal i metoda, rezultata, diskusije, spiska referenci):**

20 U **uvodu** kandidat iznosi, da je srčani troponin I (cTnI) najpouzdaniji i najsenzitivniji srčani  
21 biomarker koji ukazuje na oštećenje miokarda. Oslobođanje troponina počinje između 4 i 6 h  
22 nakon ćelijske smrti, dostiže pik između 18 i 24 h, a može se detektovati u krvi i do 14 dana.  
23 Analiza serumske koncentracije cTnI ima značajnu ulogu kako kod subkliničkih, tako i kod  
24 klinički vidljivih oštećenja miokarda. Iz dosadašnje literature poznato je da prilikom hirurških  
25 intervencija, kako kod zdravih, tako i kod bolesnih pasa, dolazi do oslobođanja cTnI. Postavlja  
26 se pitanje, da li do povećanja serumske koncentracije cTnI dolazi usled samog hirurškog  
27 zahvata ili zbog anestezije. U kliničkoj praksi, za opštu anesteziju pasa, često se upotrebljava  
28 kombinacija medetomidina sa propofolom i sevofluranom. Medetomidin se takođe može  
29 koristiti i kao pojedinačni agens za sedaciju pasa. U uvodu kandidat iznosi da uticaj  
30 medetomidina kao pojedinačnog agensa i u kombinaciji sa propofolom i sevofluranom na  
31 serumsku koncentraciju cTnI kod kardiološki zdravih pasa nije dovoljno ispitana. Naime, u  
32 dosadašnjim istraživanjima koncentracija cTnI je praćena samo u prvih 24 časa od aplikacije  
33 medetomidina, koji je u tim istraživanjima davan u dozama značajno nižim od onih koje se  
34 preporučuju u kliničkoj praksi i su korištene u ovoj disertaciji. U literaturi nedostaju podaci o  
35 uticaju klinički preporučenih doza medetomidina na koncentraciju cTnI u dužem vremenskom  
36 periodu nakon njegove aplikacije i o uticaju kombinacije medetomidina sa propofolom i  
37 sevofluranom na koncentraciju cTnI.

38 **Pregled literature** predstavlja sintezu velikog broja radova koji se odnose kako na srčane  
39 biomarkere tako i na cTnI (referentni podaci, cTnI kod pasa sa različitim oboljenjima, cTnI kod  
40 anesteziranih pasa). Opisane su i farmakološke karakteristike medetomidina, propofola i  
41 sevoflurana, kao i njihov uticaj na kardiovaskularni sistem.

42 **Cilj** ove doktorske disertacije bio je usmeren ka ispitivanju da li medetomidin u dozi od 0,04  
43 mg/kg aplikovan intravenski, kao pojedinačni agens za sedaciju pasa i u kombinaciji sa  
44 propofolom i sevofluranom za sprovođenje opšte anestezije može da dovede do hipoksičnog  
45 oštećenja miokarda. Indikator koji bi ukazivao na ovu pojavu je povećanje serumске

1 koncentracije cTnI kod pasa nakon 6, 12 časova i 4. dana od sedacije i opšte anestezije. Na  
2 osnovu zadatog cilja kandidat je postavio sledeće zadatke: 1. da se utvrdi uticaj intravenske  
3 sedacije sa medetomidinom u dozi od 0,04 mg/kg na serumsku koncentraciju cTnI kod pasa  
4 prilikom izvođenja ultrazvučnog ili ortopedskog pregleda i to 6 i 12 časova, kao i 4. dana  
5 nakon sedacije; 2. da se utvrdi uticaj intravenski aplikovanog propofola, u kombinaciji sa  
6 sevofluranom na serumsku koncentraciju cTnI kod pasa, prilikom izvođenja gastroskopije, i to  
7 6 i 12 časova, kao i 4. dana od momenta sprovođenja opšte anestezije. Kod ove grupe pasa  
8 medetomidin se nije aplikovao i oni su činili kontrolnu grupu; 3. da se utvrdi uticaj intravenski  
9 aplikovanog medetomidina u dozi od 0,04 mg/kg u kombinaciji sa propofolom i sevofluranom  
10 na serumsku koncentraciju cTnI kod pasa, prilikom izvođenja gastroskopije, i to 6 i 12 časova,  
11 kao i 4. dana nakon sprovođenja opšte anestezije; 4. da se odredi vremenski period detekcije  
12 cTnI u serumu pasa, kao biomarkera hipoksičnog oštećenja miokarda nakon sedacije i opšte  
13 anestezije navedenim sedativima i anesteticima.

14 U poglavljiju **Materijal i metode** navodi se da je ispitivanje bilo izvršeno na 66 pasa, podeljenih  
15 u tri grupe. Svi psi su bili pacijenti Klinike za male životinje, Fakulteta veterinarske medicine,  
16 Univerziteta u Beogradu.

17 **Prva grupa** (M grupa) je obuhvatala 20 pasa, od kojih je 15 bilo rasnih (8 mužjaka i 7 ženki),  
18 a 5 su bili mešanci (3 mužjaka i 2 ženke). Prosečna starost pasa je iznosila 6 godina i 8  
19 meseci (2 do 10 godina), a prosečna telesna masa 17,1 kg (3 do 42 kg). Psi iz ove grupe su  
20 bili sedirani intravenskom aplikacijom medetomidina (0,04 mg/kg) radi izvođenja  
21 ultrazvučnog, odnosno ortopedskog pregleda.

22 **Druga grupa** (P+S grupa) je obuhvatala 20 pasa, od koji je 15 bilo rasnih (9 mužjaka i 6  
23 ženki), a 5 su bili mešanci (2 mužjaka i 3 ženke). Prosečna starost pasa je iznosila 3 godine i  
24 3 meseca (6 meseci do 9 godina), a prosečna telesna masa 10,6 kg (3 do 31 kg). Psi iz ove  
25 grupe su anestezirani kombinacijom propofola (6 do 8 mg/kg i.v.) i sevoflurana (4,5%) radi  
26 izvođenja gastroskopskog pregleda. Ova grupa pasa je predstavljala kontrolnu grupu, jer  
27 psima nije bio aplikovan medetomidin.

28 **Treća grupa** (M+P+S) je obuhvatala 26 pasa, od kojih je 17 bilo rasnih (4 mužjaka i 13  
29 ženki), a 9 su bili mešanci (6 mužjaka i 3 ženke). Prosečna starost pasa u ovoj grupi je bila 3  
30 godine i 6 meseci (1 do 8 godina), a prosečna telesna masa 19,4 kg (2 do 36 kg). Psi iz ove  
31 grupe su anestezirani kombinacijom medetomidina (0,04 mg/kg i.v.), propofola (1 do 3 mg/kg  
32 i.v.) i sevoflurana (3%) radi izvođenja gastroskopskog pregleda

33 **Opšti klinički pregled** je rađen pre sedacije ili anestezije, i podrazumevao je merenje telesne  
34 temperature, frekvence srca i disanja, auskultaciju grudnog koša, određivanje vremena  
35 punjenja krvnih sudova, pregled vidljivih sluzokoža i limfnih čvorova. Krv za hematološke i  
36 biohemiske analize je bila uzorkovana nakon kliničkog pregleda. **Hematološke analize**  
37 (krvna slika i apsolutna i relativna leukocitarna formula sa krvnog razmaza) su rađene na  
38 automatskom hematološkom analizatoru *Abacus Junior Vet Hematology Analyzer SN130612*  
39 (Mađarska). **Biohemiske analize** krvnog seruma su rađene sa poluautomatskim  
40 biohemiskim spektrofotometrom *Vet evolution-Biochemical System International VT00300*  
41 (Biochemical System Internacional, Italija) pri čemu su određivane aktivnosti serumske  
42 aspartat-aminotransferaze (AST), alanin-transaminaze (ALT), alkalne-fosfataze (AP) i  
43 kreatinin kinaze (CK), te serumske koncentracije uree i kreatinina, ukupnih proteina,  
44 serumskih albumina i glukoze. Nakon opšteg kliničkog pregleda, uzorkovanja krvi za  
45 hematološka i biohemisika ispitivanja rađena je **elektrokardiografija** na aparatu *MINDRAY*  
46 *PM-9000 Vet* (Shanghai International Holding Corp. GmbH, Nemačka). Elektrokardiografskim  
47 pregledom i auskultacijom srca je utvrđen kardiološki status svih pasa.

1 Krv za određivanje početne vrednosti serumske koncentracije cTnI je uzorkovana pre  
2 sedacije ili anestezije, kao 6 i 12 časova i 4. dan posle sedacije ili anestezije, kada su psi  
3 dolazili na kontrolni opšti klinički pregled. Nakon koagulisanja krvi, izvršeno je centrifugiranje i  
4 izdvajanje seruma, a uzorci seruma su do momenta analiziranja u seriji čuvani na -20 °C.  
5 **Serumska koncentracija cTnI** je određivana korišćenjem komercijalnog testa ARCHITECT  
6 STAT Troponin-I na analizatoru ARCHITECT ci16200 (Abbott Diagnostics, Nemačka). Ovaj  
7 test je hemiluminiscentni imunološki test sa mikročesticama (CMIA). Ovaj test je verifikovan  
8 na uzorcima humane krvi i utvrđena je analitička senzitivnost  $\leq 0,01$  ng/mL. **Validacijom**  
9 **testa** na uzorcima krvi pasa utvrđena je nepreciznost u seriji i nepreciznost između serija  
10 između 1,5 i 4,6 %, za 3 nivoa korišćenih komercijalnih kontrola. Vrednosti niže od granice  
11 detekcije od 0,006 ng/ml beležene su kao 0,0059 ng/ml u svrhu statističke analize. U  
12 rezultatima one se navode kao "<0,006 ng/ml".

13 Psima iz **grupe M** nakon postavljanja intravenske braunile (*Romed 22 G i 20 G*) u cefaličnu  
14 venu (*vena cephalica*) sedacija je rađena intavenskom aplikacijom medetomidina (Domitor,  
15 Orion Pharma, Finska) u dozi od 0,04 mg/kg. U toku sedacije psima je aplikovan infuzioni  
16 rastvor Hartmana (Hartmann's solution, HemofarmAD, Srbija) u dozi od 5 ml/kg/h intravenski.  
17 Psi iz **grupe P+S** su anestezirani intavenskom aplikacijom propofola (Diprivan, Astra Zeneca  
18 UK Ltd, Velika Britanija) u dozi od 6 do 8 mg/kg. Opšta anestezija je održavana inhalacionim  
19 anestetikom sevofluranom (Sevorane, Abbot, Kanada) u koncentraciji od 4,5 % u kiseoniku.  
20 Korišćen je inhalacioni aparat *Sutjeska, Tiberius 19A* (Draeger, Nemačka). Kod pasa iz **grupe**  
21 **M+P+S** premedikacija je rađena intravenskom aplikacijom medetomidina u dozi od 0,04  
22 mg/kg, zatim uvođenje u anesteziju propofolom u dozi od 1 do 3 mg/kg, a opšta anestezija je  
23 održavana sevofluranom u koncentraciji od 3 % u kiseoniku. Sedacija i anestezija su trajale  
24 35 minuta nakon čega je psima iz grupe M i grupe M+P+S aplikovan atipamezol u dozi od 0,1  
25 mg/kg intramuskularno (Antisedan; Orion Pharma, Finska). Za vreme sedacije ili anestezije  
26 psima je praćena **frekvencija srčanih otkucaja** i vrednost **srednjeg arterijskog pritiska**  
27 pomoću aparata *MINDRAY PM-9000 Vet* (Shanghai International Holding Corp. GmbH,  
28 Nemačka).

29 **Statistička značajnost** dobijenih vrednosti za serumsku koncentraciju cTnI na osnovu  
30 različitih protokola, kao i prosečne vrednosti srednjeg arterijskog pritiska (MAP) i srčane  
31 frekvencije u analiziranim vremenskim intervalima, ocenjivani su na osnovu Kruskal-Wallisove  
32 analize varijanse. Hematološki i biohemski parametri su prikazani kao srednja vrednost  $\pm$   
33 standardna devijacija ( $\pm$  SD). Za izračunavanje upotrebljen je Excel program. Vrednosti  
34 serumske koncentracije cTnI dobijene uzorkovanjem u različitim vremenskim intervalima  
35 testirane su Friedmanovom analizom varijanse za ponovljena merenja rangiranih podataka.  
36 Razlike u visini prosečne vrednosti srednjeg arterijskog pritiska i srčane frekvencije između  
37 dve grupe (grupe kod kojih jeste i grupe kod koje nije detektovana promena serumske  
38 koncentracije cTnI na početku istraživanja) testirani su primenom Mann-Whitney U testa. Nivo  
39 verovatnoće (P) manji ili jednak 0,05 ukazivao je na odbacivanje odgovarajuće nulte hipoteze,  
40 tj. postojanje statistički značajne razlike. Za statističku analizu korišćen je statistički program  
41 SPSS (Statistical Package for Social Sciences, SAD for Windows ver.22.0).

42 Originalni podaci koji su dobijeni u ovoj doktorskoj disertaciji izneti su u poglavlju **Rezultati**, a  
43 prikazani su tekstualno, tabelarno i grafikonima. Kod pasa iz sve tri grupe prilikom opšteg  
44 kliničkog pregleda nisu uočena odstupanja od fizioloških vrednosti trijasa. Hematološki  
45 rezultati i rezultati biohemskih parametara krvi kod pasa iz sve tri grupe su u okviru  
46 referentnih vrednosti. Kardiološkim pregledom i auskultacijom srca kod svih pasa je  
47 zabeležen sinusni ritam srca. U toku sedacije ili anestezije kod pasa iz sve tri grupe nije  
48 ustanovljen AV blok drugog stepena ili prisustvo aritmija.

1 Statistički značajno povećanje serumske koncentracije cTnI kod pasa **u grupi M** je bilo 6  
2 časova nakon sedacije ( $p=0,007$ ) u odnosu na početnu vrednost i nakon 12 časova ( $p=0,002$ )  
3 u odnosu na početnu vrednost. Serumska koncentracija cTnI se smanjila 4. dan u odnosu na  
4 12 časova, ali ova razlika nije bila statistički značajna ( $p>0,05$ ). U odnosu na početnu  
5 vrednost, 4. dana serumska koncentracija cTnI je i dalje statistički značajno bila viša  
6 ( $p=0,016$ ). Statistički značajno povećanje serumske koncentracije cTnI kod pasa **u grupi P+S**  
7 je bilo 6 časova nakon anestezije ( $p=0,035$ ) u odnosu na početnu vrednost i nakon 12 časova  
8 u odnosu na početnu vrednost ( $p<0,001$ ). Serumska koncentracija cTnI se smanjila 4. dan u  
9 odnosu na 6 časova, ali ova razlika nije bila statistički značajna ( $p>0,05$ ). Četvrtog dana  
10 nakon anestezije serumska koncentracija cTnI se statistički značajno smanjila ( $p=0,005$ ) u  
11 odnosu na 12 časova. U odnosu na početnu vrednost 4. dana serumska koncentracija cTnI je  
12 i dalje bila viša, ali razlika nije bila statistički značajna ( $p>0,05$ ). Statistički značajno povećanje  
13 ( $p<0,001$ ) serumske koncentracije cTnI kod pasa **u grupi M+P+S** je bilo 6 časova nakon  
14 anestezije u odnosu na početnu vrednost i nakon 12 časova u odnosu na početnu vrednost  
15 ( $p<0,001$ ). Serumska koncentracija cTnI se smanjila 4. dan u odnosu na 12 časova ali ova  
16 razlika nije bila statistički značajna ( $p>0,05$ ). U odnosu na početnu vrednost 4. dana  
17 serumska koncentracija cTnI je i dalje bila viša, ali razlika nije bila statistički značajna  
18 ( $p>0,05$ ).

19 Poređenjem serumske koncentracije cTnI između grupa na početku nema statistički značajne  
20 razlike ( $p>0,05$ ), kao i nakon 6 časova ( $p>0,05$ ). Nakon 12 časova cTnI kod **M grupe** je  
21 statistički značajno bio viši od cTnI kod **M+P+S grupe** ( $p=0,006$ ). Srčani troponin I statistički  
22 značajno bio je viši ( $p=0,022$ ) nakon 12 časova kod **P+S grupe** u odnosu na **M+P+S grupu**.  
23 Nakon 4. dana se može uočiti statistički neznačajna razlika između **grupa M i M+P+S**, gde je  
24 je koncentracija cTnI bila viša u **grupi M**, ali je razlika bila na granici statističke značajnosti  
25 ( $p=0,052$ ).

26 Između **grupa M i M+P+S** nema statistički značajne razlike ( $p>0,05$ ) u frekvenci srca ali  
27 postoji značajna statistička razlika između **grupa M i P+S** ( $p<0,001$ ) i **grupa P+S i M+P+S**  
28 ( $p<0,001$ ). Između **grupa M i M+P+S** nema statistički značajne razlike ( $p>0,05$ ) u srednjem  
29 arterijskom pritisku ali postoji značajna statistička razlika između **grupa M i P+S** ( $p<0,001$ ) i  
30 **grupa P+S i M+P+S** ( $p<0,001$ ).

31 U poglavlju **Diskusija** dobijeni rezultati su protumačeni i poređeni sa rezultatima drugih  
32 istraživača koji su obrađivali sličnu problematiku.

33 Poglavlje **Literatura** sadrži 206 bibliografskih jedinica iz strane i domaće literature.

34 **VI ZAKLJUČCI ISTRAŽIVANJA (navesti zaključke koji su prikazani u doktorskoj  
35 disertaciji):**

36 1. Sedacija pasa medetomidinom aplikovanim intravenski u dozi od 0,04 mg/kg, u cilju  
37 izvođenja ultrazvučnog, odnosno ortopedskog pregleda utiče na značajno povećanje  
38 serumske koncentracije cTnI nakon 6, 12 časova i 4. dana.

39 2. Anestezija pasa propofolom i sevofluranom u cilju izvođenja gastroskopskog pregleda  
40 dovodi do značajnog statističkog povećanja serumske koncentracije cTnI nakon 6 i 12 časova  
41 pojedinačno, ali nakon 4. dana ovo povećanje nije statistički značajno u odnosu na početnu  
42 vrednost.

43 3. Anestezija pasa medetomidinom, propofolom i sevofluranom u cilju izvođenja  
44 gastroskopskog pregleda dovodi do značajnog statističkog povećanja serumske koncentracije  
45 cTnI nakon 6 i 12 časova pojedinačno, ali nakon 4. dana ovo povećanje nije statistički  
46 značajno u odnosu na početnu vrednost.

1       4. Poređenjem serumske koncentracije cTnI između grupa ustanovljena je značajno viša  
2       serumska koncentracija cTnI kod pasa sediranih medetomidinom koji su udisali vazduh, u  
3       odnosu na pse kod kojih je medetomidin aplikovan u jednakoj dozi u premedikaciji, ali su za  
4       vreme anestezije propofolom i sevofluranom udisali kiseonik.

5       **VII OCENA NAČINA PRIKAZA I TUMAČENJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA (navesti da li**  
6       **su dobijeni rezultati u skladu sa postavljenim ciljem i zadacima istraživanja, kao i da li**  
7       **zaključci proizilaze iz dobijenih rezultata):**

8       Rezultati istraživanja ove doktorske disertacije potpuno su u skladu sa postavljenim ciljevima i  
9       zadacima, a zaključci koji proizilaze iz dobijenih rezultata postavljeni su pravilno. Rezultati  
10      istraživanja su prikazani tekstualno i dokumentovani sa 11 tabela i 7 grafikona. Tekst je  
11      napisan koncizno, jasnim i razumljivim stilom. Rezultati su pravilno i kritički tumačeni.

12

13      **VIII KONAČNA OCENA DOKTORSKE DISERTACIJE:**

14

15      1. **Da li je disertacija napisana u skladu sa obrazloženjem navedenim u prijavi**  
16      **teme?**

17      Doktorska disertacija je u potpunosti napisana u skladu sa obrazloženjem navedenim u prijavi  
18      teme. Primjenjene metode ispitivanja su standardizovane i prilagođene cilju i zadacima  
19      disertacije koji su navedeni u prijavi teme.

20

21      2. **Da li disertacija sadrži sve elemente propisane za završenu doktorsku**  
22      **disertaciju?**

23      Doktorska disertacija sadrži sve bitne elemente i predstavlja originalni naučni rad, čija je tema  
24      aktuelna i naučno opravdana.

25

26

27      3. **Po čemu je disertacija originalan doprinos nauci?**

28      Doktorska disertacija diplomiranog veterinara Maje Vasiljević, je jedina studija do sada, koja  
29      je ispitivala uticaj sedacije medetomidinom i anestezije propofolom i sevofluranom sa ili bez  
30      premedikacije medetomidinom, na serumsku koncentraciju cTnI, kao indikatora oštećenja  
31      miokarda kod pasa kod kojih nije rađena hirurška intervencija. Diplomirani veterinar Maja  
32      Vasiljević utvrdila je da sedacija medetomidinom u dozi od 0,04 mg/kg i.v., koja se  
33      upotrebljava u svakodnevnoj kliničkoj praksi, i anestezija propofolom i sevofluranom sa ili bez  
34      premedikacije medetomidinom, utiču na serumsku koncentraciju cTnI. Povećanje serumske  
35      koncentracije cTnI je bilo veće kod pasa sediranih medetomidinom koji su udisali vazduh, u  
36      odnosu na pse kod kojih je medetomidin dat u premedikaciji u jednakoj dozi, ali su za vreme  
37      anestezije propofolom i sevofluranom udisali kiseonik. Preporuka diplomiranog veterinara  
38      Maje Vasiljević je da se svi psi za vreme sedacije medetomidinom obavezno oksigeniraju, da  
39      bi se time sprečilo oštećenje miokarda usled hipoksije. Ova doktorska disertacija predstavlja  
40      značajan doprinos u istraživanju uticaja medetomidina na srčani troponin I i time doprinosi  
41      poboljšanju sigurnosti upotrebe medetomidina u kliničkim protokolima za sedaciju i anesteziju  
42      pasa.

1   **IX PREDLOG:**

3           **Na osnovu ukupne ocene disertacije, komisija predlaže (odabrati jednu od tri**  
4           **ponuđenih mogućnosti):**

5           **- da se doktorska disertacija prihvati a kandidatu odobri odbrana**

6           **-**

7           **-**

8           DATUM

POTPISI ČLANOVA KOMISIJE

9           Prof. dr Vanja Krstić

10          Fakultet veterinarske medicine

11          Univerziteta u Beogradu

13          Doc. dr Alenka Seliškar

14          Veterinarska fakulteta

15          Univerze v Ljubljani

17          Prof. dr Danijela Kirovski

18          Fakultet veterinarske medicine

19          Univerziteta u Beogradu

21          Doc. dr Mirjana Milovanović

22          Fakultet veterinarske medicine

23          Univerziteta u Beogradu

25          Dr Sanja Stanković

26          Centar za medicinsku biohemiju

27          Klinički centar Srbije